

EUOKRISEN PERMANENTAS, "RÄDDNINGSFONDEN" EFSF SMÄLTER IHOP, RISKER MED NY IMF – DEPOSITION, FINANSPAKTEN : HEMLIGHÅLLANDE , ÅTERKOMS TILL NÄR DEN FINNS PÅ SVENSKA FÖR ALLMÄNHETEN , EU ALLT DJUPARE IN I DEN EFTERDEMOKRATISKA PERIODEN

1. Bakgrund

I medlemsinformation 2011-11-10: ”Eurokrisen fördjupas, 'Räddningsfondens' utökning saknar finansiering, EU in en djupare efterdemokratisk period” redogörs för de fåfänga försöken att locka Kina, Brasilien m fl att hjälpa euroområdet ur skuldkrisen genom att satsa pengar i ”Räddningsfonden” EFSF, som skulle genom en ”hävstång” blåsas upp från 440 miljarder euro i lånegarantier till 1000 miljarder euro, men vem som skulle stå för pengarna var osagt. Dessutom var en betydande del redan in-tecknat för mycket riskfyllda lån till krisdrabbade euroländer. Kvar fanns ca 250 miljarder euro i lånegarantier. De räcker inte för Italien och behövs dessutom som reserver för högsta kreditbetyg. Hur eurokrisen drabbade anställda, företag och samhällsekonomin i Grekland med recession, fallande investeringar och större skuldsättning redogörs utförligt för. ”Den extrema åtstramningspolitiken slår hårt på efterfrågan och verkar depressivt och kontraproduktivt på tillväxten och möjligheterna att betala räntor och amortera på statskulden, som i stället bara ökar. Anställda och företag slås ut på löpande band. Den sociala misären breder ut sig.”

...

”Det blev uppenbart, att EU:s hittillsvarande åtgärder med stödlån utan en omedelbar, kraftfull skuldnedskrivning men med en extrem åtstramningspolitik hade bara förvärrat situationen för Grekland och notan hade flyttats från bankerna, som fått riskpremier, till skattebetalarna i euroländerna. Nya pengar hade kastats efter dåliga. Samtidigt fick Italien svårigheter att finansiera sin statsskuld på finansmarknaderna och ECB stödköpte italienska statspapper. Nu stod valutaunionen EMU inför ännu större problem , eftersom Italiens ekonomi är den tredje största i eurogruppen. Europeiska rådets möte flyttades från den 17 till den 23 oktober och Tyskland drog ned på förväntningarna om en definitiv lösning.” ...

I stället för den 'fasta' växelkursen med euron som valuta skulle ett återinförande av en nationell rörlig valuta resultera i en kraftig depreciering som i motsvarande mån förbilligar exporten till utlandet och den utländska turismen samtidigt som importen fördyras till förmån för inhemska företag. Det är en snabbkur för att kraftfullt förstärka konkurrenskraften och tillväxten. En egen styrränta kan sänkas under ECB:s ränta och på så vis stimulera investeringarna på ett helt annat sätt och säkra tillväxten. Att lån tagna i euro blir betydligt dyrare i den deprecierade nationella valutan är ett problem som hanteras på något sätt men är av övergångskaraktär.”

Valutaunionen EMU:s alternativ ”intern devalvering”, dvs en extrem åtstramningspolitik, och en centraliserad penningpolitik som inte passar alla, har genom Grekland och andra euroländer fått en gestaltning som förskräcker de flesta.

Sedan Greklands premiärminister Giorgos Papandreou den 31 oktober hade utlyst en folkomröstning om det nya EU-sparpaket blev han av duon Frankrikes president Nicolas Sarkozy och Tysklands förbundskansler Angela Merkel kallad till ett möte i Cannes på onsdagskvällen den 2 november. ”Vid mötet utsattes Papandreou för hårt tryck. 'Merkel fastslog att det centrala var att stabilisera euron, inte att rädda grekerna. Innan Grekland accepterat paketet skulle inte Aten få en enda cent till i nödlån.' Men vad var den springande punkten? Det var inte säkert, att

folkomröstningen skulle bekräfta EU-elitens vilja. 'Men som opinionsundersökningarna ser ut går det inte att förvänta sig en ja-seger.' DN 4/11 -11 Det var inte tal om att folkviljan skulle råda.

'Vid en presskonferens på torsdagskvällen konstaterade sedan Nicolas Sarkozy med tillfredsställelse att frågan om en grekisk folkomröstning just hade blivit avförd. Han förklarade detta med att budskapet från honom och Angela Merkel, vars syfte var att försvara euron, hade gett avsedd effekt.' DN 4/11 -11”

Merkel fastslog att det centrala faktiskt var att stabilisera euron , inte att rädda grekerna.

Grekland var satt under självutnämnda förmyndare.

Det inträffade är bara en bekräftelse på att EU allt djupare gått in i den efterdemokratiska perioden.

Att avföra den grekiska folkomröstningen var första akten till Merkels och Sarkozys underminering av flera regeringschefers ställning med avgångar som följd ; Giorgos Papandreou meddelade sin avgång den 6 november och Silvio Berlusconi sin den 8 november. ”**I slutet av året inväntade** inte EU- ledarna längre att väljarna fällde misshagliga premiärministrar. De började att hugga kniven i ryggen på varandra.

Några självutnämnda, kallade Frankfurtgruppen, med bland andra Merkel, Sarkozy och Europeiska centralbankens chef, kallade till sig Greklands Giorgos Papandreou och Berlusconi. De chikanerades offentligt inför sina väljare med resultatet att de båda förlorade uppbackning i sina partier och tvingades avgå.” DN 30/12 -11

2. ECB, ”Räddningsfonden” EFSF krymper, kreditbetygen och frågan om deponering av medel hos IMF för eurons skull

När vi ska fortsätta att gå igenom den finansiella situationen för EU som är skakig är det lämligt att börja med Europeiska centralbanken ECB, där allt tar sin början.

2.1 ECB, ”Räddningsfonden” EFSF, bankerna och kreditbetygen

De första uppgifterna som används publicerades i början av oktober -11.

”Europeiska centralbanken ECB, har hållit den europeiska lånekarusellen igång i över tre år.

Banker har bland annat stödköpt statspapper i krisländer för 1500 miljarder kronor och lånat ut ytterligare 3700 miljarder till problemtungda banker mot säkerhet i samma skakiga obligationer. Som förlustreserv i denna massiva låneoffensiv har ECB ett kapital som motsvarar magra fyra kronor per utlånad hundralapp.

Det är ett risktagande som skulle få till och med en tung derivatmissbrukare att bli blek om nosen . Även om ECB besitter privilegiet att skapa pengar har detta gjort många nervösa, inte minst tyskarna som är största delägare i ECB. Men hur löser man då en kris som lett till överbelåning i hushåll, banker, stater, ja till och med i den egna centralbanken ?

Enkelt. Skapar en ny bank förstås ! Det är i alla fall vad Bryssels bästa och brajaste tycks skissa på, enligt diverse läckor.” SvD 3/10 -11 (analytiker: Andreas Cerevenka) Lösningen skulle vara den utvidgade ”Räddningsfonden” EFSF som presenterades i slutet av oktober och skulle blåsas upp till 1000 miljarder euro, men som föll ihop till sin tidigare storlek trots alla ”hävstänger”.

De andra uppgifterna som används publicerades i december -11 av Svenska Dagbladet 1) och handlar om fördelaktiga lån på tre år och med 1 procent ränta till europeiska banker från ECB, men med osäkra pantar, riskfyllda statsobligationer som hamnar hos ECB samtidigt som en efterfrågan skapas för annars osålbare nya obligationer. Bakgrunden var att ett antal centralbanker, ECB, amerikanska Federal Reserve i slutet av november kom överens om ett gemensamt swapavtal som möjliggjorde för dessa centralbanker att låna ut i varandras valutor, t ex dollar, till bankerna.

”Skälet var att ett antal europeiska banker hade hamnat i likviditetsnöd när deras amerikanska motparter inte godkände bankernas pantar (gissa vad, europeiska statsobligationer) för att låna ut i dollar. Genom centralbankernas åtgärder kunde dessa banker i stället vända sig till ECB, som tar emot pantarna, för att få sina dollarlån. ...

Det handlar om att ECB öppnar för eurobankerna att, i princip, pantar vilka tillgångar som helst för att få lån hos centralbanken och att de får låna i upp till tre år till mycket låg ränta, för närvarande 1 procent. ...

Italienska och andra banker kan låna fritt hos ECB – till låg ränta och placera dem i – italienska statsobligationer, som pantas hos ECB, till en ränta på närmare 7 procent. Eftersom placeringar i statsobligationer kräver 0 procent kapitaltäckning så har ECB tillhandahållit en arbitragemaskin, som genererar riskfria vinster till de pressade bankerna, vilka samtidigt upprätthåller en efterfrågan på obligationer som ingen annan vill ta i.” SvD 22/12 -11.

Men som Financial Times Richard Milne påpekat, är detta i princip en upprepning av de senaste årens krislösningar från euroländerna. SvD 22/12 -11

ECB har stödköpt statsobligationer i strid med fördragen och söker kringgå förbudet.

”För de här möjligheterna, att låna i ECB mot pantar i statsobligationer, har redan funnits. Det nya är en längre löptid, förmånligare ränta och de liberala pantvillkoren. Det som verkar stolligt är att det just är övermättade balansräkningar med krisobligationer som gjort att många eurobanker har problem.” SvD 22/12 -11

Som vanligt söker EU och ECB att vinna tid till varje pris men blundar för de långsiktiga följderna. Att behandla riskfyllda statsobligationer som om de var likvida medel är ohållbart. Samtidigt innebär de subventurerade lånen en enorm förmögenhetsöverföring till bankerna. För notan avses skattebetalarna i euroländerna stå för.

Låneupplägget lanserades dagen före mötet den 8-9 december med Europeiska rådet. ”**Frankrikes president** Nicolas Sarkozy har geniförklarat detta drag av ECB-chefen Mario Draghi. Det här betyder att varje land kan vända sig till sina banker, som kommer att ha den likviditet de behöver, som han sade vid EU-toppmötet.” SvD 22/12 -11

”För en europeisk bank att i det här läget köpa på sig ännu mer riskfyllda statspapper kan tyckas dumdrigt, minst sagt.

Men duon Sarkozy har sockrat sitt erbjudande.

Bankerna kan nämligen inte gå back.” SvD 14/12 -11

Nedskrivningen av Greklands skulder till privata långgivare ska vara en engångsföretelse enligt Merkel och Sarkozy. Bankerna, som erhållit riskpremier, har hittills fått ansvara för tagna risker och ta förluster, om de inte har försäkrat sig mot sådana risker.

- 1) Artiklarna är skrivna av Per Lindvall, analytiker på E24 (SvD Näringsliv 22/12 -11, s 12-13) och Andreas Cerevenka, analytiker (SvD Näringsliv: 14/12 -11, s 8 ; 24/12 -11, s 2 och på Bloggen ; 3/1 -12, s 4-5) . Se också Per Lindvalls artikel ”Därför har Persson fel om euron”, SvD Näringsliv 17/1 -12 , s 14-15

”Men nu är det alltså slut med det. Merkozy lovade i helgen att Grekland var ett unikt undantag som aldrig kommer ske igen. Det som händer i Grekland, stannar i Grekland.

För det första är uppfattningen att poliker kan lagstifta bort risken i en viss typ av placeringar förstås bara trams.

För det andra är det vansinnigt, eftersom kostnaden för att infria en sådan garanti är så enorm att det att det riskerar att sänka hela Europa och skuldsätta generationer av medborgare.

Det är ett risktagande som knappast ens varit acceptabelt om övriga överenskommelser på toppmötet hade löst eurokrisen som genom ett trollslag.

Så blev det nu inte.

Euroländerna kom överens om att de budgetregler som de tidigare inte lyckats följa nu ska följas. På riktigt, den här gången. Vi lovar ! Heders.

I övrigt enades de om att runda EU:s fördrag och skapa ett helt eget samarbete. Något som kanske inte ens är lagligt, påpekar bland andra Financial Times kolumnist Wolfgang Münchau.

Det enda som med säkerhet kan slås fast är att krisen fortsätter. Och om det smäller har Angela Merkel och Nicolas Sarkozy sett till att konsekvenserna kan bli ännu lite värre än innan det toppmöte som skulle rädda oss alla.” SvD 14/12 -11

Man frågar sig vilken rätt har Merkel och Sarkozy att utfärda sådana garantier för EU. På vilkas vägnar säger Merkel och Sarkozy: ”Vi betalar” ? Från dem som redan drabbats och fått betala för eurokrisen: löntagare, företagare, ungdomar och pensionärer i södra EU hörs däremot: ”Vi betalar inte”. Skälet är enkelt. Många har förlorat jobbet, företag måste inskränka eller gå i konkurs när efterfrågan sviktar, ungdomar får inte jobb och pensionerna sänks så att de inte räcker. Merkels och Sarkozys garanti kan innebära nya pålagor av en oanad omfattning som får betalas av samma grupper som tidigare. De som verkligen har misskött sig men erhållit riskpremier och tagit för stora risker triggade genom höga vinstkrav och bonusar fick en julklapp. ”När Europeiska centralbanken ECB tidigare i veckan lät 500 snälla banker låna 489 miljarder euro till tomteräntan 1 procent under tre år kan det mycket väl vara den största presenten i mänsklighetens historia.” SvD 24/12 -11

Men skulle de internationella finansmarknaderna betrakta riskfyllda statsobligationer som rikfria, helt likvida efter duon Merkel och Sarkozys löfte att nedskrivningen av Greklands skulder till privata långgivare skulle vara ett unikt undantag och inte upprepas, dvs skattebetalarna i euroländerna skulle stå för hela notan.

Ett test är hur kreditvärderingsinstitutet reagerade. Skulle kreditbetygen höjas till högsta nivå för problembankerna och hur skulle det gå för EU-ländernas betyg ? Svaret kom redan den 13 januari 2012 av Standard & Poor, SvD och DN 15/1 -12. Vad som skedde var att inget hände med problembankernas dåliga betyg, medan nio EU-länder fick sänkt betyg: Frankrike, som förlorade sitt toppbetyg, Österrike, Italien, Portugal, Slovakien, Cypern, Spanien, Malta och Slovenien.

”- Bara det att Österrike och Frankrike förlorat sina trippel-A gör att Tyskland nu inte längre står för 40 procent, utan att 75 procent av EFSF:s kreditbetyg hänger på oss, sade FDP-politikern Frank Schäffler till tidningen Handelsblatts nätupplaga.” SvD 16/1 -12

Utan en förstärkning av fonden sänks fondens kreditbetyg. ” Hur tyskarna än vänder sig kommer de alltså ha rumpan bak, och deras nota för eurokrisen att öka. Det är givetvis inte populärt i Tyskland Opinionsundersökningar som gjordes innan sänkningen visar att en majoritet anser att EU och euron är dåliga för landet.” SvD 16/1 -12

Den 16 januari sänktes också kreditbetyget för ”Räddningsfonden”EFSF som baseras på lånegarantier från euroländerna. SvD 17/1 -12

Det betyder : ”Allt större riskpremier (dyrare lån) för en växande grupp länders statspapper.”

Som Svenska Dagbladet den 19 januari 2011 skrev om ”Räddningsfondens” 440 miljarder euro i lånegarantier och behovet av reserver : ”Men av de 440 miljarder som euroländerna skriver under på måste 250 miljarder alltid ligga orörda, så att fonden inte blir av med sin AAA-värdering, den högsta kreditvärderingen.” Men det var just det som hände i januari 2012, men den påföljd att dess utlåningskapacitet föll ihop. Fonden får svårigheter att låna pengar på den internationella finansmarknaden och kostnaderna blir betydligt högre , om den hittar några placerare överhuvud taget.

De sänkta kreditbetygen för euroländerna innebär också större svårigheter och högre kostnader för de lån som måste ersätta gamla som förfaller 2012. ”Enligt siffror från banken Barclays har euroländerna lån på sammanlagt 1000 miljarder euro som förfaller nästa år /2012/ och som måste ersättas med nya. Kanske ännu mer desperata är Europas banker. De måste låna 775 miljarder euro nästa år /2012/ för att hålla sig flytande. Problemet är att placerarnas villighet att låna ut till banker under hösten sjunkit till nära nollpunkten. Europeiska centralbankens ECB:s jättepresent före jul på 489 miljarder euro gav en andhämtningspaus, men det är bara tillfälligt. SvD 3/1 -12

Sammanfattningsvis kan det konstateras, att den finansiella situationen är minst sagt ansträngd för ECB, ”Räddningsfonden” EFSF, europeiska banker och många euroländer. ECB har överträtt sina befogenheter enligt fördragen och givit finansiellt bistånd till euroländer som inte passar in i valutaunionen EMU med påföljd att ECB belastas av kolossala mängder av riskfyllda statsobligationer, vilket inte var meningen enligt - och står i strid med - fördragen. Se tidigare medlemsinformationer.

”Räddningsfonden”EFSF har fått sänkt kreditbetyg och sjunkit ihop och ska ersättas av den nya fonden ESM efter en fördragsändring. ESM ska förses med nya finansiella muskler från euroländerna. ESM skulle träda i kraft den 1 juli 2013. Nu ska den enligt duon Merkel- Sarkozy vara på plats redan vid halvårsskiftet i år. SvD 21/1 -12

De europeiska bankerna fick lättnader i december men sitter med fler riskfyllda statsobligationer pantade hos ECB vilka Tysklands förbundskansler Angela Merkel och Frankrikes president Nicolas Sarkozy gick i god för – med undantag för Grekland – på mötet den 8-9 december -11, utan att de tyska och franska folken blivit tillfrågade.

Den finansiella situationen i Grekland och andra euroländer har försämrats och de har satts under förmyndare och drabbats av en extrem åtstramningspolitik. Sista kvartalet 2011 översteg arbetslösheten i Spanien 5 miljoner eller 23 procent. Av ungdomarna var 51 procent arbetslösa. Ekot 27/1 -12 Det är ohållbart.

Eftersom luften har gått ur ”Räddningsfonden” EFSF och Europeiska centralbanken sitter med Svarte Petter i balansräkningen i form av riskfyllda statspapper (sedan våren 2010 fram till hösten 2011 för 187 miljarder euro , SvD 19/11 -11), vilket inte hindrat spridningen av den akuta eurokrisen till fler länder, däribland Spanien och Italien, har duon Merkel och Sarkozy än en gång vänt sig till andra länder, däribland Sverige, för finansiellt stöd till euroländerna via lånegarantier

som ska deponeras hos Internationella valutafonden. Det hör till saken, att IMF nyligen behövt och redan fått en kapitalförstärkning av Sverige med 25 miljarder kronor.

2.2 Stödfonden för euron hos IMF : Byt Sveriges Ja mot Nej !

Vid toppmötet den 8-9 december 2011 kom euroledarna överens om att deponera 150 miljarder euro i lånegarantier hos IMF för ytterligare lån, medan andra, frivilliga EU-länder skulle få fram 50 miljarder euro, sammanlagt 200 miljarder euro i lånegarantier för euroländer i kris.

”Parallellt hoppades man att G20-länder som Kina, USA och Japan skulle skjuta till motsvarande summa – 200 miljarder euro – till IMF-kassorna.

Hälften av de nya 400 IMF-miljarderna skulle sen gå till euroländer i kris, medan den andra halvan skulle göras tillgänglig för valutafondens andra räddningsprogram i världen. ...

Att euroländerna först skulle dryga ut denna kassa /296 miljarder euro finns hos IMF/ och sedan göra pengarna tillgängliga för sig själva, var tänkt som ett sätt att ta sig runt det hårda motståndet från framför allt Tyskland och Europeiska Centralbanken (ECB) mot direktinbetalningar till svajiga euroländer. ...

Med IMF-lösningen tänkte man också ta sig runt politiska och lagtekniska hinder som Tyskland, vars författningsdomstol gjort klart att det nu öppet betalningströtta parlamentet i Berlin måste ge klartecken till varje nytt lån.

Sagt och gjort : EU:s 27 ledare skakade hand i Bryssel och gav varandra tio dagar för att resa hem och förhandla med sina riksbankschefer om exakt vilken summa man kunde bidra med.

Förra måndagen /19 december/ meddelade eurogruppens ordförande Jean- Claude Juncker efter ett finansministermöte att bara de 150 miljarder euro från euroländerna var säkrade – med tillägget att flera länders regeringar först måste tillfråga sina parlament. Av de tio EU-länderna utanför euron är det bara Sverige, Tjeckien, Polen och Danmark som vill vara med.

Grekland, Portugal och Irland som redan får hjälp av EU och IMF, står utanför. Ungern, Rumänien, Lettland, Litauen och EU:s fattigaste land Bulgarien avböjer också.

Storbritannien ... vägrar också skjuta pengar till en särskild IMF-fond för euroländerna.

Den brittiske premiärministern David Cameron sade i parlamentet i London att IMF var till för att rädda länder , och inte valutor.

Den tyska regeringen, som enligt måndagsmötets slutprotokoll gick med på att bidra med hela 41,5 miljarder till IMF, måste få Bundesdagens godkännande, vilket kan bli svårt. Chefen för den tyska Bundesbank, Jens Weidmann, sade i måndags att hans bank bara kan gå med på givet om G-20 länderna, världens rikaste nationer, också bidrar.” SvD 27/12 -11

Hur har det gått med det förutsatta bidraget från icke euroländer på 250 miljarder euro till stödfonden hos IMF på totalt 400 miljarder euro i form av lånegarantier ?

Svaret kom på Världsekonometiskt forums möte i Davos i slutet av januari i år, då IMF-chefen ”Christine Lagarde höll upp handväskan för att få fram pengar, men få länder utanför euroområdet ville ställa upp.” DN 29/1 -12

”För detta ändamål har IMF begärt ett tillskott på 500 miljarder dollar av sina medlemsländer, i form av garantier. Men få länder utanför euroområdet, utöver Sverige, tycks vara beredda att bidra. IMF-chefen Christine Lagarde får inget gehör när frågan diskuteras vid Världsekoniskt forums möte.” DN 29/1 -12

Den nya fonden hos IMF som ska ge euroländerna ytterligare finansiellt stöd har praktiskt taget rönt samma ointresse hos rika G20- länder som ”Räddningsfonden” EFSF, därför att det är ett minst sagt skakigt projekt.

Den svenska riksbankschefen Stefan Ingves besked att Sverige kan komma att ställa upp med 100 miljarder kronor i lånegarantier är därför anmärkningsvärt. För det finns inga säkerheter att vi får pengarna tillbaka och räntan på 0,1 procent är oförsvarbar.

”- Stater som behöver stöd bör däremot i första hand ta hjälp av IMF som har mest erfarenhet av hur man går igenom problemen och vet hur man ställer tillräckligt bestämda krav. Sverige kan därför komma att bidra med upp till 100 miljarder kronor i lånemöjligheter genom IMF. Det är pengar som vi i så fall också får tillbaka, även om resultaten ofta inte syns förrän på lång sikt, betonar riksbankschefen.” DN 2/1 -12

Det bör påpekas, att 100 miljarder kronor är ungefär en tredjedel av den svenska valutareserven och att under finanskrisens första fas 2008-2009 behövdes mycket kraftfullt riksbanksstöd för finansiering av svenska företag då bankernas refinansiering på den internationella finansmarknaden gick om intet, sedan bankerna vuxit över alla bräddar och när bubblorna sprack, försvann förtroendet mellan de privata aktörerna på finansmarknaden och riksbanken fick då säkerställa svenska företags finansiering med bl a dollarlån. Riksbanken ställde flera gånger 100 miljarder kronor till förfogande för företagsfinansiering. Räntan på 0,1 procent är oförsvarbar.

Det finns inte anledning att försvaga Sveriges finansiella ställning. Sverige bör säga Nej till deltagande i den nya stödfonden för euroländerna. Riskerna finns kvar.

Sverige har ju också redan under hösten beslutat höja sin kapitalinsats till IMF från 20,8 miljarder till 45,2 miljarder kronor. SvD 30/9 -11

Riksdagen bör säga Nej till nya lånegarantier via IMF till euroländerna och inte äventyra Sveriges finansiella ställning också med tanke på den vikande europeiska efterfrågan i den extrema åtstramningens spår som även drabbar svenska exportföretag och med hänsyn till den lägre ekonomiska aktiviteten i andra delar av världen. Man bör ha en beredskap för det värsta. Detta ger anledning till att begrunda de ekonomiska framtidsutsikterna.

3. De ekonomiska utsikterna i världen de närmaste åren

I IMF:s reviderade prognos för världsekonomin från den 24 januari i år – som innebär en nedrevidering av höstprognosen – finns två scenarior. ”I Internationella valutafondens (IMF) huvudscenario kan en kollaps undvikas. Det förutsätter att politikerna i eurozonen lyckas bekämpa förtroendekrisen och att räntorna på statsobligationer stabiliseras och återgår till mer normala nivåer i början av 2013.

Samtidigt måste bankerna förhindras att strypa sin utlåning i jakten på högre kapitalkvoter och mer säkerhet.

Världsekonomin växlar i så fall ner från en BNP-tillväxt på 3,8 procent förra året till 3,3 procent i år

för att öka till 3,9 procent 2013. Bakom uppbromsningen ligger till övervägande del krisen i eurozonen där ekonomin i år backar med 0,5 procent och 2013 växer med inte mer än 0,8 procent.

...

Vid sidan av huvudspåret i IMF:s prognos finns det också ett krisscenario i vilket budgetåtstramningar i eurozonen och press på banksystemet skapar en ond cirkel av sjunkande tillväxt, fallande utlåning och behov av nya åtstramningar när räntorna på statspapper skenar. I detta scenario ligger den privata efterfrågan och världens BNP långt under huvudprognosen under de kommande fyra-fem åren.

Ytterligare ett orosmoment är att USA:s och Japans långsiktiga budgetkonsolidering riskerar att misslyckas men att USA på kort sikt stramar åt alldeles för hårt och stryper tillväxten.” SvD 25/1 - 12

Det finns alltså all anledning att ompröva lånegarantierna på 100 miljarder kronor till IMF för eurokrisländerna och säga nej.

4. Finanspakten, hemlighållande : återkomma till när den finns på svenska för allmänheten

Utkast till den s k finanspakten – ett överstatligt ingrepp i finanspolitiken i form av ett internationellt avtal vid sidan av EU – behandlades på EU-nämndens samrådsmöte den 27 januari i år och sändes i TV. Regeringsalliansen och socialdemokraterna var överens om svenska villkor för godkännande. Det framkom av statssekreterare Katarina Areskog, statsrådsberedningen, efter kritik från Jonas Sjöstedt, att den svenska texten inte var offentlig utan hade sekretessbelagts efter uppmaning från Bryssel. En öppen och genomgripande diskussion bland allmänheten hade därmed förhindrats före det svenska ställningstagandet den 30 januari på toppmötet i Bryssel, vilket är djupt odemokratiskt.

Dagens Nyheter skrev den 31 januari på ledarplats : ”Tyvärr har också Sveriges riksdag medverkat i mörkläggningen. EU-nämnden har sekretessbelagt finanspaktens olika utkast och TT:s begäran att få tillgång till handlingarna avlogs eftersom det skulle 'störa Sveriges mellanfolkliga förbindelser och på annat sätt skada Sverige'. Med en sådan formellt korrekt men feg inställning i riksdagen blir det svårt att föra den EU-debatt som Sverige så väl behöver.” DN 31/1 -12

Detta visar hur nödvändigt det är att slå vakt om den svenska öppenheten och inte ge vika för EU:s strypning av den allmänna diskussionen.

Den 30 januari förklarade sig 25 länder beredda att ansluta sig till ett färdigt avtal om finanspakt. Någon svensk text finns ännu inte tillgänglig. Därför kommer en granskning av den först när den föreligger för allmänheten.

Kaj Lidén
ordf, Folkrorelsen Nej till EU – Botkyrka
www.nejtilleu.se/botkyrka